

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: J. V., proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj**, se sídlem Praskova 194/11, Opava, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 7. 2016, č. j. 22 A 97/2016 - 8,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 7. 2016, č. j. 22 A 97/2016 - 8, **se z a m í t á .**
- II. Žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 7. 2016, č. j. 22 A 97/2016 - 8, **se z a m í t á .**
- III. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- IV. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 25. 7. 2016 ve 23:56:42 hod. domáhal deklarace nezákonnosti zásahu žalovaného spočívajícího ve vyhotovení (sepsání, vytištění, orazítkování a podepsání) a „zasílání či domnělého doručování“ písemnosti zn. KÚ-1114/2016-800-2000 ze dne 4. 5. 2016.

[2] Krajský soud napadeným usnesením zamítl žalobcovu žádost o osvobození od soudních poplatků a žalobu odmítl pro překážku věci zahájené. Soud uvedl, ve 23:56:16 hod. stejného dne, ve kterém žalobce soudu doručil odmítnutou žalobu, doručil žalobce krajskému soudu žalobu, kterou se domáhal ochrany před identickým zásahem. Krajský soud tak pro překážku litispendence odmítl napadeným usnesením později doručenou žalobu.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž velice rozsáhle rekapituluje celý příběh týkající se vyvlastnění svého majetku a věcně brojí proti praktikám státu při vyvlastnění, postupu katastrálního úřadu při povolení vkladu a proti následným závěrům navazujících správních či soudních řízeních.

[4] Nejvyšší správní soud dovodil, že kasační stížnost je nepřijatelná, a to z dále uvedených důvodů.

[5] Z obsahu vyžádaného spisu krajského soudu je patrné, že stěžovatel brojil proti postupu žalovaného dvěma identickými zásahovými žalobami ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V nyní posuzované věci byla žaloba doručena až jako druhá v pořadí. Krajský soud jí proto odmítl pro existenci překážky věci zahájené (litispendenci).

[6] Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. je možné proti usnesení, kterým byla žaloba odmítnuta, namítat pouze jeho nezákonnost, nikoli i jiné důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005 - 65). Stěžovatel však nenamítá nezákonnost odmítnutí žaloby. Naopak se rozsáhle vymezuje vůči vyvlastnění svého majetku státem a proti postupu žalovaného. To však nemůže být předmětem kasačního přezkumu, byla-li žaloba odmítnuta.

[7] Nadto Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud odmítl žalobu pro litispendenci, jeho postup byl zákonný. Pokud by stěžovatel namítal nezákonnost odmítnutí žaloby, což ani v nyní posuzované věci nečiní, nebyly by jeho námitky důvodné. V případě kasační stížnosti stěžovatele jde tedy o zjevně bezúspěšný návrh. Pokud by Nejvyšší správní soud stěžovatele osvobodil od soudních poplatků a ustanovil mu zástupce z řad advokátů, nemohla by tato skutečnost nic změnit na tom, že byl podán návrh proti napadenému usnesení krajského soudu, který nemůže být v této konkrétní věci úspěšný. Nejvyšší správní soud si je vědom stěžovatelových práv na spravedlivý proces, přístup k soudu a na právní pomoc garantovaných v čl. 36 odst. 1, odst. 2 a čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Tato práva mu však nejsou upírána, neboť první v pořadí podanou žalobou, která má identický obsah, se krajský soud zabývá v jiném řízení pod sp. zn. 22 A 96/2016. V tomto řízení pak může stěžovatel plně hájit svá práva a vznášet námitky vztahující se k věci, resp. v tomto řízení bude jeho věc posuzena soudem. Stěžovatel zvoleným postupem není krácen na právech, neboť nemá právo na dvojí projednání téže věci.

[8] S ohledem na skutečnost, že se jedná o zjevně neúspěšný návrh, zamítl Nejvyšší správní soud žalobcovi žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce (odstavec 23132 doplnění kasační stížnosti). Skutečnost, že návrh není zjevně neúspěšný, je totiž jednou z podmínek pro osvobození od soudních poplatků, s čímž souvisí i nárok na ustanovení zástupce z řad advokátů (srov. např. usnesení ze dne 11. 1. 2013, č. j. 7 As 183/2012 - 17).

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 4 za použití § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. října 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu